

SOUKROMÁK

ročník 2021

číslo 1.

Rozhovor s L. Pfeiferem (str. 4)

Číslem startujeme novou rubriku "rozhovory s absolventy školy". Prvním je profesionální fotbalista Lukáš Pfeifer.

LABORATORNÍ VÝZKUMY (str. 6)

V "laborce" školy se stále něco děje. Ukázka z chemických a biologických cvičení.

BESEDA S K. SMOLÍKOVOU (str. 8)

V Městské knihovně Tábor se žáci V. A setkali s autorkou Klárou Smolíkovou. Následovalo autorské čtení a diskuze.

NAŠI ŽÁCI VE OPĚT ŠKOLE (str. 10)

V listopadu a prosinci byli žáci opět ve škole. A nepřipravili jsme si pro ně jen písničky, ale též mnoho aktivit!

TÁBORSKÁ ŠESTISTOVKA (str. 12)

Reportáž Veroniky Zdeňkové ze soutěže RegaTA 600 s krátkým náhledem do veslařského sportu.

Vážení a milí čtenáři,

v redakci školního časopisu jsme nelenili a i přesto, že škola po většinu času není bohužel příliš naplněná z důvodu distanční výuky, jsme připravili další a velmi nabitě číslo plné různých reportáží, článků, zajímavostí....

Zároveň jsme ročník 2021 rozjeli s novou rubrikou, v každém následujícím čísle se budete moci těšit na rozhovor s jedním z absolventů školy, v současnosti se připravuje i několik rozhovorů se zajímavými osobnostmi regionu Táborska. Myslíme, že tato rubrika bude mít úspěch a vlastně zjistíte, kam osud a um posunul naše bývalé studentky či studenty, co dělají ve svém profesním či volném čase a jaký vzkaz mají pro současné studenty.

Hezké čtení
Marek Švadlena

EDITOR
Mgr. Marek Švadlena

KOREKTURA
PhDr. Markéta Švadlenová
Mgr. Věra Komzáková

REDAKCE
Nela Šafrová, 2. ročník
Tomáš Studenovský, 4. ročník
Eliška Schlehoferová, tercie
Tereza Lorencová, kvarta

YDAVATEL
Táborské soukromé gymnázium
a Základní škola, s.r.o.
Zavadilská 2472, 390 02 Tábor
email: sekret@tabsg.cz
tel.: 381 282 830

TITULNÍ STRANA
Ing. Radek Havlíček

Začínáme novou rubriku rozhovorů s absolventy školy, jako první je fotbalista Lukáš Pfeifer, který je v současné době stabilním článkem v soupisce prvoligového týmu FK Pardubice.

Ahoj Lukáši, jaká je letos forma?

Zdravím, forma je letos výborná, postoupili jsme do první ligy a zatím jsme na průběžném pátém místě, což nikdo neočekával.

Co plány do budoucna, zůstal bys rád v Pardubicích, nebo plánuješ změnu?

Zatím bych chtěl v Pardubicích zůstat, protože doufám, že se tu postaví v blízké době nový stadion. Oficiálně jsem však hráčem FC Viktoria Plzeň, takže doufám, že se tam jednou zase vrátím.

Než jsi přešel do Pardubic, prošel sis Plzní, Domažlicemi či Tábořskem, kde se ti hrálo nejlépe?

Ano, prošel jsem všemi zmíněnými týmy. Každý tým měl jiné ambice, ale nejpovedenější angažmá je zatím v Pardubicích.

Ty jsi byl tuším v Domažlicích, když jsi začal nastupovat v dospělém fotbale v ČFL, byl to pro tebe velký skok z dorosteneckých utkání?

Své první hostování v dospělém fotbale jsem v osmnácti letech právě v Domažlicích. Byla to pro mě velká škola, a hlavně velký rozdíl v soubojích oproti dorosteneckému fotbalu. ČFL neboli 3. liga je poloprofesionální soutěž a většina mých spoluhráčů chodila normálně do práce na rozdíl od profesionálních, například z první ligy.

V té době jsi začal hrát v Tábořsku a zároveň začal chodit do naší školy, jaké na ní máš vzpomínky?

Vrátil jsem se po pěti letech opět domů z Plzně a bylo pro mě příjemné být znovu ve městě, kde jsem vyrůstal. Zároveň jsem šel do maturitního ročníku, do nové třídy a nebylo jednoduché skloubit profesionální fotbal se školou, ale díky ochotě paní ředitelky a pana zástupce jsme vymysleli individuální plán, a nakonec jsem bez problémů odmaturoval. Takže mám ve výsledku na školu jen dobré vzpomínky.

Kluci spolužáci si s tebou při tělocviku asi moc fotbal nezahráli, nebo si je trochu nechal?

Sice jsem byl na tělocviku jenom párkrát, ale fotbal se mnou hrát nechtěli. Spíše jsme hráli florbal, abychom byli na stejné úrovni.

Slyšel jsem, že jsi se pustil i do kadeřnické profese, nechceš změnit povolání?

Ano je to tak, před rokem jsem byl delší dobu zraněný a napadlo mě se naučit stříhat, kdyby náhodou nevyšla profesionální dráha fotbalu. Uvidíme, co přinese budoucnost, třeba se budu živit místo nohou rukama.

Máš nějaký vzkaz pro současné žáky školy?

Buďte rádi, že jste ještě na střední a užívejte si to, protože to, co přijde potom, už je jenom horší :).

Moc díky a přejeme, aby ti padalo hodně gólů!

Foto: 4x archiv Lukáše Pfeifera

I v této době jsme měli možnost podívat se do naší školní laboratoře. Díky programu ERASMUS+ jsme mohli věnovat naše odpoledne zkoumání orchideje a jehlice douglasky. U výzkumu nám asistovaly paní učitelka Vondrášková, Žahourová a Lískovcová. Pointou výzkumu, bylo zjištění, co taková jehlice douglasky tisolisté a kořen orchideje skrývá pod svou „kůží“. My vás výzkumem detailně provedeme.

Nejprve jsme se pustili do pozorování příčného řezu jehlicí douglasky tisolisté. K této práci jsme potřebovali pomůcky, jako je mikroskop, preparační jehla, skalpel nebo žiletka (v našem případě jsme ocenili žiletku, se kterou se lépe pracovalo), Petriho misku, podložní a krycí sklíčko, kapátko, pinzetu a vodu.

Tyto pomocníky jsme si řádně připravili tak, aby nám nic nechybělo a mohli jsme se pustit do zajímavého výzkumu. Jehlicí douglasky jsme zprvu opatrně nařízli tak, aby byla pryč špička. Poté, co jsme toto provedli, jsme nařezávali opatrně a lehce jehlicí (jako kdybychom řezali šišku salámu). Řez musel být tenký, to proto, abychom měli v mikroskopu krásně vidět to, co jsme si přáli - vnitřní prostor jehlice.

Nejprve jsme se pustili do pozorování příčného řezu jehlicí douglasky tisolisté. K této práci jsme potřebovali pomůcky, jako je mikroskop, preparační jehla, skalpel nebo žiletka (v našem případě jsme ocenili žiletku, se kterou se lépe pracovalo), Petriho misku, podložní a krycí sklíčko, kapátko, pinzetu a vodu. Tyto pomocníky jsme si řádně připravili, tak, aby nám nic nechybělo a mohli jsme se pustit do zajímavého výzkumu. Jehlicí douglasky jsme zprvu opatrně nařízli, tak, aby byla pryč špička. Poté, co jsme toto provedli, jsme nařezávali opatrně a lehce jehlicí (jako kdybychom řezali šišku salámu). Řez musel být tenký, to proto, abychom měli v mikroskopu krásně vidět to, co jsme si přáli - vnitřní prostor jehlice.

Na tenký kousek douglasky už čekala Petriho miska s vodou, kam jsme si odkládali naše pokusy. Jak říkám - pokusy - mít opravdu tenký kousek jednoduché nebylo, avšak jsme neztráceli hlavu a zkoušeli jsme to dál. Přece jenom - někdy se to povést muselo, nebo ne? Z Petriho misky jsme pinzetou vzali nejpovedeněji uříznutý kousek douglasky a přesunuli ho na podložní sklíčko. Tam jsme kapátkem nanесли

kapku vody a přikryli jsme to tzv. krycím sklíčkem. Pak už to bylo jednoduché. Tento preparát jsme už pouze sledovali připraveným mikroskopem, který jsme si museli nařídit tak, aby vše bylo krásně vidět. Povedlo se! Radost byla veliká. Ta cesta k tomuto výsledku nebyla jednoduchá, ale o to více jsme si užili konečný pohled na vnitřek jehlice douglasky tisolisté.

Druhý výzkumem bylo mikroskopické pozorování příčného řezu vzdušným kořenem můrovce. K tomuto výzkumu jsme potřebovali - mikroskop, preparační jehlu, podložní a krycí sklíčko, žiletku, kapátko, vodu a filtrační papír. Tito pomocníci nám pomohli při objevování stavby vzdušného kořene. Řez vzdušného kořene orchideje byl praktikován podobně jako u douglasky. Musel být tenký a nejlépe vcelku. Tato práce je velmi podobná té předchozí. A zase nějakou tu chvíli trvá, než se Vám povede tenký řez kořene udělat. Pokusy o tenký řez jsme si pokládali zase na Petriho misku s vodou. Vybrali jsme ten nejlepší a položili na podložní sklíčko, kde byla kapátkem nanesená voda. Uříznutý kousek kořene orchideje jsme přikryli krycím sklíčkem.

Pak nám práce šla od ruky, protože jsme něco podobného předtím dělali, takže jsme se tolik nebáli a věděli jsme, jak pokračovat. Preparát jsme donesli k mikroskopu, který jsme si nastavili, a mohli jsme bezstarostně pozorovat náš další objev - stavba vzdušného kořene pod mikroskopem.

Tento den v naší laboratoři byl velmi příjemný, přínosný a zajímavý. Něco nového jsme se dozvěděli o jehlicí douglasky a o vzdušném kořenu orchideje. Paní učitelky nám díky tabuli ukazovaly a pojmenovávaly různé části průřezu, takže jsme domů odcházeli o něco chytřejší. A doufáme, že i Vy teď (alespoň po teoretické stránce) víte, jak takový zajímavý pokus udělat.

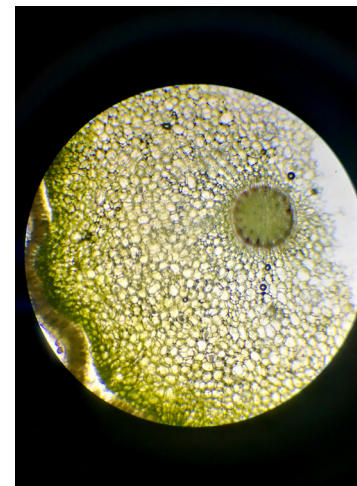

foto: 6x Mgr. Marek Švaclena

Dne 11.9.2020 se třída V.A zúčastnila besedy se spisovatelkou Klárou Smolíkovou, která se konala v Městské knihovně Tábor.

Beseda pojednávala nejen o knize Pozor, v knihovně je kocour!, ale děti se dozvěděly i spoustu zajímavých informací o tom, jak knihy dříve vznikaly, jakými formami spolu lidé komunikovali, jaké máme dnes typy knih, jak pracuje spisovatel a scénárista atd. Nadšené byly děti i z plnění úkolů, které si pro ně paní spisovatelka připravila. Naučily se například vyprávět příběh z indiánského totemu, prepisovaly záznam do uzlíkového písma nebo zkusily vytvořit záznam do kroniky pro budoucí generace.

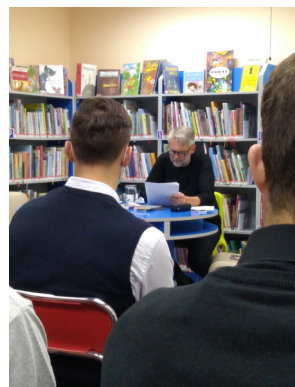
Moc děkujeme paní spisovatelce za skvělou hodinu a půl, kterou dětem věnovala. Všem se to moc líbilo a budeme se těšit třeba někdy příště na shledanou.

foto: 2x Mgr. Pavla Hesová

AUTORSKÉ ČTENÍ S PETREM BORKOVCEM - Mgr. Marcela Marešová, studenti 3. ročníku

2. října 2020 jsme se v rámci literárního festivalu TABOOK měli možnost se studenty 3. ročníku účastnit autorského čtení současného českého básníka (i prozaika), Petra Borkovce.

Petr Borkovec nejprve četl ukázkou povídky z prostředí jižní Itálie, kde vynikl jeho entomologický i etymologický um, což hned záhy vyvolalo diskuzi - studenty zaujala zejména barvitost jazykových prostředků. Následovala společná debata o autorově životě, o jeho cestě k psaní i o výuce literatury. Další čtení bylo odlišné - tematicky i obsahově, protože se jednalo o Borkovcův raný text plný autobiografických prvků. Přestože nás spisovatel ujistil, že nic z toho není pravda, nejednoho z nás to přimělo se nad poměrem fikce a reality zamyslet :-). Během společné reflexe této debaty studenti zhodnotili, že pro ně bylo setkání přínosné, především pro představu o současné české poezii / próze.

foto: 1x Mgr. Marcela Marešová

Na začátku září absolvovaly třídy prima a sekunda naučně-poznávací výlet v blízkosti Tábora, konkrétně po Naučné stříbrné stezce, která vede od čelkovických Lázní, přes Horky až na Větrovy, k rozhledně Hýlačce. Jaké byly postřehy a co zažili? A dali si zmrzlinu? Přečtěte si je přímo z pera účastníků...

Čtvrtého září jsme se v 8:00 jsme se sešli a vyrazili k bývalým tábořským lázním. Tam jsme se dozvěděli něco o Stříbrné stezce a domluvili se, kudy půjdeme. Během cesty jsme potkali 10 zastavení. Celkem jsme ušli něco kolem 4 km. Na rozhlednu Hýlačku jsme dorazili něco po 11:00. Po skupinkách jsme vyšli více než stovku schodů a konečně jsme se mohli kochat výhledem na Tábor, obrysy Novohradských hor, Mladovožicko i Chotoviny a dále na významné šumavské vrcholy (Boubín, Plechý) nebo například temelínské věže. Poté jsme odjeli MHD do Tábora a na autobusovém nádraží jsme se rozešli. Výlet byl hezký a určitě bychom si ho rádi zopakovali.

Nela Slabá, sekunda

Dnes jsme byli na výletě na Hýlačce. Ze začátku jsme šli okolo potůčku. Bylo to moc fajn, protože jsme se napili ze studánky. Potom jsme došli na lesní cestičku, kde bylo bláto a protože bylo mokro, šli jsme takzvaně v bažině. Když jsme došli na trávu, tak tam byly luční květiny. Nejhezčí na tom bylo to, že na nich byly pavučinky a na nich byly kapičky vody. Vypadalo to moc hezky. Došli jsme až na Horky a tam na nás štěkal malý pes. Vůbec nechtěl přestat. Byl moc vtipný. A když jsme byli skoro na Větrovech, tak jsme se zastavili a udělali jsme si společnou fotku. A potom jsme si dali zmrzlinu a chvíli jsme se zdrželi. Nakonec jsme došli až na Hýlačku. A budu ráda, když půjdeme příště znovu.

Marie Urbanová, prima

foto: 1x Mgr. Marek Švadlena

Nástup do školy ve druhé polovině listopadu už kupodivu netrpělivě vyhlíželi jak žáci a učitelé “základky”, tak i gymnázia – a což teprve rodiče!

Distanční výuka přes platformu Teams, online hodiny na počítači a samostatná práce na zadaných úkolech, mnohdy i velmi zajímavých, probíhala od poloviny října dobře.

Přinesla i řadu vynikajících výsledků – účasti v matematických soutěžích, olympiádách v češtině i v dějepise, řadu bezvadných prezentací a praktických úkolů ve fyzice, biologii, cizích jazycích, zeměpise, které žáci zpracovali sami, ve skupinách nebo klidně i s rodiči. Ale teď už všichni víme, že “klasická” škola je nenahraditelná a možná jsme si jí v normálních dobách málo vážili.

Ale – přece jen tak skočit z týdnů výuky doma zpět do školy a začít tam, kde jsme skončili? Jakoby nic? To jde těžko i dospělým, natožpak žákům a žákům.

Proto jsme pro nastupující třídy připravili krátké herní a socializační programy, které jim umožnily návrat mezi spolužáky a učitele a třeba i možnost překonat některé problémy, které člověk zažíval při výuce na dálku.

Programy pro 1.stupeň ZŠ realizovala metodička prevence naší školy, Klára Mikšíková Foitová. Třídy “malého” gymnázia pak čekal program od střediska PorCeTa pod vedením Miroslavy Horecké. Žáci si skupinové aktivity, spolupráci, aktivní komunikaci mezi sebou hodně užily – je to totiž něco, co jim celou dobu, kterou trávili před monitory počítačů, moc chybělo.

Je to krásně vidět i na fotografiích z těchto aktivit. Tak zpátky do školy, nejen kvůli písemkám a zkoušením!

foto: 4x Mgr. Marek Švadlena

Na pátek 18. 12. 2020 jsme pozvali do školy dva významné politiky Táborska – Ing. Radku Maxovou a Mgr. Jaroslava Větrovského.

Besedovali v tomto předvánočním čase s nejstaršími studenty – Ing. R. Maxová se studenty a studentkami 3. ročníku. Věnovala se otázkám EU a naší spolupráci v době koronavirové. Mgr. J. Větrovský byl se 4.ročníkem a kdo se zúčastnil tohoto vystoupení, ten musel hned od začátku pochopit, že se bude besedovat otevřeně, bez zavádějících momentů a přímo k věci. Otázky studentů byly různé – od nejpalcivějších problémů naší planety až zpátky do naší vlasti a jejích politických problémů, koronaviru a k osobnímu stanovisku pana senátora k jejich řešení. Diskutující pochopili, že pan senátor jim odpovídá na každý dotaz, i když ho svými otázkami nijak nešetřili, a tak 2 hodiny živé besedy uběhly velmi rychle. Srdečně jsme se s oběma politiky rozloučili a popřáli jim krásný a oddechový vánoční čas.

foto: 3x Mgr. Marek Švadlena

OBRAZEM: ZIMNÍ POHLED NA ŠKOLU - foto: Dis. Michal Nieprej, nieprej.cz

V neděli 13. 9. 2020 se po dlouhých 56 letech konaly v Táboře na Jordánu veslařské závody. Závody byly třetím kolem Jihočeského poháru, který starosta města pan Ing. Štěpán Pavlík předal na konci závodu vítěznému oddílu Vajgar Jindřichův Hradec.

Na Jordánu se vesluje již 111 let. Závody veslic však mají dlouhou tradici, která sahá až do dob Feničanů.

Za nejznámější a nejprestižnější závody jsou považovány závody osmiveslic mezi studenty Oxford a Cambridge. V České republice jsou podobnými závody Primátorky, které se letos konaly již po stosedmé.

V Táboře se konaly tzv. sprinty tedy závody na 500 m s dojezdem 100 m. Jednalo se tedy o Tábořskou šestistovku. Mezi nejznámější české veslaři řadíme Václava Chalupu, který se také „RegaTA 600“ zúčastnil a já měla možnost si s ním tuto trať projet a byla to pro mě velká čest! Vašek Chalupa je totiž účastníkem šesti olympijských her a na OH v Barceloně získal stříbrnou medaili.

foto: 2x archiv Veroniky Zdeňkové

Necelý týden před uzavírkou tohoto čísla časopisu nás zastihla smutná zpráva a rádi bychom vzpomenu na Pavla Bedriho, který nás v polovině ledna opustil po krátké nemoci.

Byl to člověk, který se velkou mírou zasloužil o mnoho našich počinů - podporu projektů Nadačního fondu školy, koordinaci akcí spojených se Stříbrnou naučnou stezkou Tábor-Horky-Větrovy, realizaci stavby jejích panelů či pomoc při přípravě společenských akcí, tisky a korekce školních ročenek a reklamních bannerů školy a v neposlední řadě měl i velký vliv na dnešní podobu tohoto časopisu.

Proto bychom mu rádi poděkovali za více jak 13 let úžasné spolupráce. Pavle, díky!

Mgr. Marek Švadlena, Ing. Jan Komzák

